

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De esu Agni paschalis & cœna vltima

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

hæc mulier intulit, talem repulsam
tam fortiter ferendo; & vim Christo
intulit, gratiam petitam importunè
extorquendo. Quam porrò id gratum
Domino, qui non modò id collaudat,
sed tam superabundanter remunerat.
O quàm immensa eius liberalitas in
tales violentos raptore! non finit ille
se superari, qui minima etiàm obse-
quia longè supra condignum solet re-
munerare! Redama tam liberalem Do-
minum, & cum magna fiducia, humi-
litate & resignatione, in paternæ eius
providentiæ sinu perseveranter in
omni aduersitate quære refugium.

De esu agni Paschalis, & cœna ultimâ.

Matth. 26. Luc. 22.

II.

I Christus Ierosolymam ingressus
in cœnaculo grandi strato, &
præparato, discumbens cum discipulis
ultimùm cœnaturus, obseruatis accu-
ratè omnibus præscriptis cerimonijs,
videlicet stans, accinctus renibus, ba-
culum tenens in manibus, festinanter
comedit paschalem agnum, assum igni,
cum azymis & lactucis agrestibus: si-
mul-

mulque clarè intuens, firmiter apprehendens, profundeque penetrans omnia, & singula mox in se complenda, quæ mystici illius agni immolatione & manducatione præfigurabantur, nempe se instar illius agni mox apprehendendum, ab hostibus impetuosè irruentibus ad macellum rapiendum, flagellis excoriandum, in veru crucis extendendum, igne amoris, & doloris assandum, toto corpore, ossibus tamè integris, luxandum & dilaniandum, hæc, inquam, omnia clarè intuens, expendensque, se promptissimè æterno Patri ad hæc omnia; immò multo plura, & maiora sustinenda obtulit: idque sponte, ex zelo illi gratificandi & obediendi; ex gratuito amore nostri, ut nos è diaboli seruitute liberaret, ad imitandum se in tam heroica obedientia & resignatione inuitaret, gratiamque ad id necessariam impetraret. His ponderatis, præmissis breuiter affectu compassionis, gratitudinis, amoris, potest prolixius continuari affectus resignationis ad omnia obiecta obedientiæ & patientiæ, quantumuis ardua.

II. Inter cœnandum ait: *desidero desideravi hoc Pascha manducare vobiscum,*

ante-

antequam patiar. dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. O immensus Christi in nos tam ingratos amor! Tam avidè anhelaui tam diu ad hanc ultimam agni typici manducationem, & paschalem cœnam, idèd solum, quia in ea exhibiturus erat seipsum edendum, utpote verum agnum in priore figuratum, & mox ab hac cœna se accincturus ad exhauriendum calicem amarissimæ passionis iuxta æterni Patris beneplacitum: cum tamen prævideret tam multos sanctissimum suum corpus & sanguinem tam indignè tractaturos, tam sacrilegè sumpturos; suæque passionis infinitum meritum tam multos blasphemè contempturos, impieque conculcaturos, idque ex inæstimabili amoris excessu erga paucos Electos. Renouandi & hîc prædicti affectus.

III. Christus turbatus est spiritu, & protestatus est, & dixit: *Amen, amen, dico vobis, quia unus ex vobis tradet me.* Et contristati valde cœperunt singuli dicere: *Nunquid ego sum Domine?* At ipse respondens ait: *Qui intrinquit mecum manum in parofsi de hic me tradet, Va homini illi, per quem filius hominis tradetur. Bonumerat ei si natus non fuisset homo ille.*

En

En quo affectu commiserationis & dilectionis fertur Christus in Iudam? plus dolet de eius æterna perditione, quam de dira sibi instante passione emollire conatur durum cor eius amoris flammis, reuocans ei in memoriam beneficium Apostolicæ uocationis: & terrere minis, ob oculos ipsi ponens supplicium æternæ damnationis, licet induratum eius prænotet in malo obstinationem. Hoc speculum intuens, zelum syncerum erga omnes etiã inimicos Deo lucrandos concipe, licet ingrati sint, & contumaces, ut possis verè cum Apostolo dicere: Ego libentissimè impendam, & superimpendam ipse, pro animabus uestris, licet plus vos diligens minus diligar: non enim quero uestra, sed vos.

2. Cor. 2.

III.

De Lotione pedum. Ioann. 13.

I. **C**Hristus surgit à cœna, ponit uestimenta sua, præcingit se linteo, mittit aquam in peluim ad lauandos discipulorum pedes. En quomodo Filius Dei, qui uti ab æterno decreuit, ita in tempore descendens è sinu Patris, surrexit ab accubitu infinitæ suæ æternæque beatitudinis, exi-

nanti.